ט: המקנא פרק ראשון סוטה

עין משפט נר מצוה

ג״ח א מיי׳ פ״ג מהל׳ סוטה הלכה טז סמג עשין סי׳:

תורה אור השלם

1. וְיֹאמַר יְיָ אֱלֹהִים אֶל הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:
בראשית ג יד
2. וְהִשְׁבִּיעַ הַכֹּהֵן אֶת הָאִשָּׁה בִּשְׁבֻעַת הָאָלָה וְאָמַר הַכֹּהֵן לָאִשָּׁה יִתֵּן יְיָ אוֹתָךְ לְאָלָה וְלִשְׁבֻעָה בְּתוֹךְ עַמֵּךְ בְּתֵת יְיָ אֶת יְרֵכֵךְ נֹפֶלֶת וְאֶת בִּטְנֵךְ צָבֶה:
במדבר ה כא
3. וְהִשְׁקָה אֶת הַמַּיִם וְהִיתָה אִם נִטְמְאָה וּמָעֲלָה מַעַל בְּאִישָׁהּ וּבָאוּ בָהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים לְמָרִים וְנִבְעֲתָה בִטְנָהּ וְנָפְלָה יְרֵכָהּ וְהָיְתָה הָאִשָּׁה לְאָלָה בְּקֶרֶב עַמָּהּ:
במדבר ה כז
4. וּבָאוּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה בְּמֵעֶיךָ לְצֹבֶת בֶּטֶן וְלִנְפֹּל יָרֵךְ וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת תֹּאמַר אָמֵן אָמֵן:
במדבר ה כב
5. וְיֹאחֲזוּהוּ פְּלִשְׁתִּים וַיְנַקְּרוּ אֶת עֵינָיו וַיּוֹרִידוּ אֹתוֹ עַזָּתָה וַיַּאַסְרוּהוּ בְּנְחֻשְׁתַּיִם וַיְהִי טוֹחֵן בְּבֵית הָאֲסוּרִים: שופטים טז כא
6. וַיִּסְבּוּ עֲשָׂרָה נְעָרִים נֹשְׂאֵי כְלֵי יוֹאָב וַיַּכּוּ אֶת אֲבְשָׁלוֹם וַיְמִיתֻהוּ:
שמואל ב יח טו
7. וַיַּעַשׂ אֲבְשָׁלוֹם כְּדָבָר הַזֶּה לְכָל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּאוּ לַמִּשְׁפָּט אֶל הַמֶּלֶךְ וַיְגַנֵּב אֲבְשָׁלוֹם אֶת לֵב אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל:
שמואל ב טו ו
8. וַיֹּאמֶר יוֹאָב לֹא כֵן אֶרְאֶה לְפָנֶיךָ וַיִּקַּח שְׁלֹשָׁה שְׁבָטִים בְּכַפּוֹ וַיִּתְקָעֵם בְּלֵב אֲבְשָׁלוֹם עוֹדֶנּוּ חַי בְּלֵב אֵלָה:
שמואל ב יח יד
9. וַתִּתְצַב אַחוֹתוֹ מֵרָחֹק לָדַעַת מָה יֵעָשֶׂה לוֹ:
שמות ב ד
10. וַתִּסַּר מִרְיָם מִמֵּרְחָק לְחַנָּה שִׁבְעַת יָמִים וְהָקֵם לְז אֶת נִסָּע עַד הָאֲסַף מִרְיָם:
במדבר יב טו
11. וַיַּעַל יוֹסֵף לִקְבֹּר אֶת אָבִיו וַיַּעֲלוּ אִתּוֹ כָּל עַבְדֵי פַרְעֹה זִקְנֵי בֵיתוֹ וְכֹל זִקְנֵי אֶרֶץ מִצְרָיִם:
בראשית נ ז
12. וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עַצְמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הַשְׁבֵּעַ הִשְׁבִּיעַ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהַעֲלִיתֶם אֶת עַצְמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם:
שמות יג יט
13. וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְגַי בְּאֶרֶץ מוֹאָב מוּל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קִבְרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
דברים לד ו
14. אֵז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ וְאֲרֻכָתְךָ מְהֵרָה תִצְמָח וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ צִדְקֶךָ כְּבוֹד יְיָ יַאַסְפֶךָ:
ישעיהו נח ח
15. וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו וַאֲמוֹ הָאִישׁ בְּבָנוֹת אַחֵר וּבְכָל עֲנִי אִשָּׁה כִּי אַתָּה הוֹלֵךְ לִיחֶדֶת אִשָּׁה מִפְּלִשְׁתִּים הָעֲרֵלִים וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל אָבִיו אוֹתָהּ קַח לִי כִּי הִיא יָשְׁרָה בְּעֵינָי: שופטים יד ג
16. וְאָבִיו וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ כִּי מֵיְיָ הִיא כִּי תֹאֲנָה הוּא מְבַקֵּשׁ מִפְּלִשְׁתִּים וּבָעֵת הַהִיא פְּלִשְׁתִּים מֹשְׁלִים בְּיִשְׂרָאֵל:
שופטים יד ד
17. וַיֵּלֶךְ שִׁמְשׁוֹן עִזָּתָה וַיַּרְא שָׁם אִשָּׁה זוֹנָה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ:
שופטים טז א
18. וַיֵּרֶד שִׁמְשׁוֹן תִּמְנָתָה וַיַּרְא אִשָּׁה בְתִמְנָתָה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים:
שופטים יד א
19. וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיֶּאֱהַב אִשָּׁה בְּנַחַל שֹׂרֵק וְשִׁמְהּ

מסורת הש״ס

ג) מא״ר פ״ט, ב) לקמן מ״ב.
ד) [ל״ל לגנות וכ״פ במשנה שבמסורת וכן בע״י אבל בתוספתא פ״ג לא חיסא גנות], ד) [ש״ל מ״ז, ה) [ע״ז תוס׳ לקמן יא. ד״ה מרים], ו) [תוספתא פ״ב], ז) [ע״ז תוספות מגילה כא.], ח) [כ״ר כב ז], ט) [מנהדרין קו.], י) [ע״ש ל״ע], כ) [כרש״י שבע״י יש לתן סה״ד], ל) [תהלים נה], מ) [מ״ב ה], נ) [מ״ש ה], ס) [פ״ח ה״ח], ע) [ע״ז מו.].

הגהות הב״ח

(א) במשנה ויקנו עפרה נערים נוטלי כלי יופי ויכו אבשלום ולפי שנגנו: (ב) שם ויקח יואב שלשה שבטים: (ג) נסרא נתר ישורות עיניו חול: (ד) שם לקח בעזה תחילה תחילה: (ה) רש״י ד״ה ולתן כתחיו יכו׳ בגנולים דמי לנו וכו׳ שלין לנו גדול בכבוד קבורה כמשה כל״ל והל״ת:

מוסף רש״י

שלא להוציא לעז על מים המרים. מעוז דהוא אמר לה בקנאה כריתת את יריכך טיפלת וכו׳ ופוף המים לנקיך כלכך כמיסתן, דכתיב ונבעה בעוה ונפלה ונפלה יריכה, לכן אוקמן להודיע תחלה שבמים כלכך כמיסתן ובקשה (לקמן בח.), מקשקשת. בעוכ״ע בלע״ז (דה מז.).

תוספות שאנץ

וכן מצינו בקין נתן עיניו בתחומה יתירה שנולדה עם הבל דשני תאומות נולדו עמו דכתיב את אחיו את הבל שני אחיו ב׳ ריבויין. קרח על כהונה ובלע. בלעם בממונו של בלק לקלל ישראל ונהרג במדין כשהלך לישול שכר כ״ד אלף שנפלו מישראל בעצתו. דואג אביר הרועים וגדול שבתלמידים היה ונתקנא בדוד דכתיב הנה ראיתי בן לישי בית הלחמי ואמר בהגדה בפ׳ חלק כל הפסוק הזה אמרו דואג בלשון הרע. ואחיתופל נתן עיניו במלוכה כדאמרינן ראה אש יצאה מאמתו וכסבור שעתיד למלוך. ניחוי בממונו של נעמן ונצטרע אבשלום במלכות ונהרג אדניה באבישג ונהרג ועוזיהו בכהונה והצטרע זרחה כמצחר. ל״ה. גנב לב אביו ולב בית דין פ״ה שאמר אלכה אשאלמה את נדרי. וכתיב ואת אבשלום הלכו מאתים איש (וא״ת) (ואמרי׳ בירושלי דסוטה) שעל ידי מצות דוד אביו הלכו עמו אמר לו כתוב לי שילכו עמי אלו שנים שאבחר וכתב לו והיה מראה תוחתו של דוד לשנים והולכין וכן לשנים אחרים עד שכנס מאתים איש וכולן ראשי סנהדראות הרי גנב לב אביו ולב ב״ד. ל״ה: תחלת קלקולו מיהא בעזה. ל״ה: ד״ה ובהמה המכנת לאו קלקול הוא כולי האי שלקחה לו לאשה ולא בא עליה בזנות. ל״ה. וכן איכא בירושלמי ואע״ג דגויה היתה שמא בצינעה בא עליה אבל ההיא דעזה לא היה דרך נשואין אלא דרך

נחש הקדמוני. נתן עיניו בחוה וגם עליה והיינו דכתיב (בראשית ג) הנחש השיאני לשון תשמיש וגשומין הוא: **נטלו הימנו.** קומה זקופה: **יהא מלך.** שלכך עשאו ערום מכל: **אני אמרתי יהלך בקומה זקופה.** מקללתו אתה למד. וכן כל אלה אתה למד מקללתן: **קין.** נתן עיניו בתחומה יתירה שנולדה עם הבל ששתי תאומות נולדו עמו (בראשית ד) והיינו דכתיב (בראשית ד) **את אחיו את הבל שני אחיו שני ריבויים: קרח.** על הכהונה וגבלע: **בלעם.** בממונו של בלק ליטול שכר כמדין כשהלך לישול שכר כ״ד אלף שנפלו מישראל בעצתו (מ״ב): **דואג.** אביר הרועים וגדול שבתלמידים היה ונתקנא בדוד שראהו נגון דבר ואיש תואר ומראה פנים בהלכה דכתיב (שמואל א טז) הנה ראיתי בן ישי בית לחמי אמר לו כתוב לי שילכו עמי אלו שנים שאבחר וכתב לו והיה מראה תוחתו של דוד לשנים והולכים עד שכנס מאתים איש (ואמרי׳ בירושלמי דסוטה) שעל ידי מצות דוד אביו הלכו עמו אמר לו כתוב לי שילכו עמי אלו שנים שאבחר וכתב לו והיה מראה תוחתו של דוד לשנים והולכין וכן לשנים אחרים עד שכנס מאתים איש וכולן ראשי סנהדראות הרי גנב לב אביו ולב ב״ד. ל״ה: תחלת קלקולו מיהא בעזה. ל״ה: ד״ה ובהמה המכנת לאו קלקול הוא כולי האי שלקחה לו לאשה ולא בא עליה בזנות. ל״ה. וכן איכא בירושלמי ואע״ג דגויה היתה שמא בצינעה בא עליה אבל ההיא דעזה לא היה דרך נשואין אלא דרך הוחל

שדילדה. עקרה. כמו אבני הר שנדלדלו (מ): **מגא ידעה.** הלא כמה מבים אמר לה קולס לכן ומצאתו שקרן: **נכרין דכרי אמא.** ומיושבין ודכורים על אופיסכו. לאמה שערו גדול וגם היה שותה יין והביאה שהדכרים האמרוניס שאמר לה שבדבר הזה היה כמו גדול אמת הן: **ומאלנלו.** לשון דוחק ומצוקה: **כשעה גמר ביאה.** תאות האדם מרובה: **דכרים האסורים לנזיר.** משרת ענבים כגון נזיר ששרה ענבים במים ויש בהם טעם יין דלא נפקא מכל אשר יעשה מגפן היין (במדבר ו): **מכשם.** מקום קביעות השן: **איזה לדבר עמא.** ליטא בת אל נכר: **בדבר עמא.** למי הממור שמלמלא הוא היה מת בלמה: **רוח ה׳.** רוח נבואה שרתה על יעקב: **מקשקשת לפניו.** לנוחתו כאשר הוחל הוחל

19. וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיֶּאֱהַב אִשָּׁה בְּנַחַל שֹׂרֵק וְשִׁמְהּ דְּלִילָה: שופטים טז ד
20. וַתְּשַׁנֵּהוּ עַל בִּרְכָּיְהָ וַתִּקְרָא לְאִישׁ וַתְּגַלַּח אֶת שֶׁבַע מַחֲלִפוֹת רֹאשׁוֹ וַתָּחֶל לְעַנּוֹתוֹ וַיָּסַר כֹּחוֹ מֵעָלָיו: שופטים טז יט
21. וַתֹּאמֶר דְּלִילָה כִּי הַגִּיד לָהּ אֶת כָּל לִבּוֹ וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים לֵאמֹר עֲלוּ הַפַּעַם כִּי הִגִּיד לִי אֶת כָּל לִבּוֹ וַעֲלוּ אֵלֶיהָ סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיַּעֲלוּ הַכֶּסֶף בְּיָדָם: שופטים טז יח
22. וְתֹאמֶר פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן וַיִּקַץ מִשְּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֵצֵא כַפַּעַם בַּפַּעַם וְאִנָּעֵר וְהוּא לֹא יָדַע כִּי יְיָ סָר מֵעָלָיו: שופטים טז כ
23. וַיְגַדֵּ לָהּ אֶת כָּל לִבּוֹ וַיֹּאמֶר לָהּ מוֹרָה לֹא עָלָה עַל רֹאשִׁי כִּי נְזִיר אֱלֹהִים אֲנִי מִבֶּטֶן אִמִּי אִם גֻּלַּחְתִּי וְסָר מִמֶּנִּי כֹּחִי וְחָלִיתִי וְהָיִיתִי כְּכָל הָאָדָם: שופטים טז יז
24. וַתֵּרֶא דְלִילָה כִּי הִגִּיד לָהּ אֶת כָּל לִבּוֹ וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים לֵאמֹר עֲלוּ הַפַּעַם כִּי הִגִּיד לָהּ אֶת כָּל לִבּוֹ וַיַּעֲלוּ סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים אֵלֶיהָ וַתָּבִא אֶת הַכֶּסֶף בְּיָדָם: שופטים טז יח
25. וַתַּרְדֵּמֶהוּ עַל בִּרְכָּיָהּ וַתִּקְרָא לְאִישׁ וַתְּגַלַּח אֶת שֶׁבַע מַחֲלִפוֹת רֹאשׁוֹ וַתָּחֶל לְעַנּוֹתוֹ וַיָּסַר כֹּחוֹ מֵעָלָיו: שופטים טז יט
26. וַתֹּאמֶר לוֹ פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן וַיִּקַץ מִשְּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֵצֵא כַפַּעַם בַּפַּעַם וְאִנָּעֵר וְהוּא לֹא יָדַע כִּי סָר יְיָ מֵעָלָיו: שופטים טז כ
27. וְיָהוּ רוּחַ יְיָ לְפַעֲמוֹ בְּמַחֲנֵה דָן בֵּין צָרְעָה וּבֵין אֶשְׁתָּאֹל: שופטים יג ד
28. יְהִי דָן נָחָשׁ עֲלֵי דָרֶךְ שְׁפִיפֹן עֲלֵי אֹרַח הַנֹּשֵׁךְ עִקְּבֵי סוּס וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ אָחוֹר: בראשית מט יז
29. פַּעֲמוֹן וְרִמּוֹן פַּעֲמוֹן וְרִמּוֹן עַל שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב: שמות כח לד
30. כִּי הֵנָּה הָרָה וַיֹּלֶדֶת בֵּן וַתֹּרֶה לֹא יָעֲלָה עָלָיו כִּי נְזִיר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנַּעַר מִן הַבָּטֶן וְהוּא יָחֵל לְהוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים: שופטים יג ה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com